

[Karen Thurøe Hansen.]

markedet. Invalidepension er jo ikke nogen sovepude, invalidepensionen gives til de mennesker, som ikke har mulighed for at komme tilbage til arbejdsmarkedet. Som sagt, eksemplet med de unge mennesker var kun et eksempel.

Glistrup (FP):

Fru Grethe Philip forstår ikke fremskridtspartiet, og hun argumenterer ud fra noget, som jeg da godt kan forstå, idet det lyder ganske logisk, hvis man bare kigger på det her som papirformaliteter og slet ikke tænker på, at det er mennesker, det drejer sig om. Men skal vi ikke prøve at se på, hvem det er, denne lov typisk vil komme til at angå? Den vil typisk komme til at angå et menneske, som er blevet arbejdsløs måske engang i 1974-75, og som derefter har fået arbejdsløshedsunderstøttelse igennem en periode, som nu er faldet for 26 ugers reglen, som er blevet kastet frem og tilbage mellem forskellige bistandsgrupper, der har analyseret vedkommende på bistandskontoret for at se, hvad han kan få og ikke få, som er blevet mere og mere usikker på sig selv, mere og mere opslidt. Og så, når den pågældende fylder 55, så får han som fødselsdagsgave et brev, måske engang i 1980, om, at nu kan han få førtidspension indtil den 31. oktober 1982.

Hvordan tror fru Grethe Philip at et menneske, der får sådan et brev, med den baggrundserfaring vil fornemme samfundets behandling af ham? Han vil opfatte det sådan, at nu er han igennem sin sejlads, igennem sluserne, hvor det er gået mere og mere ned ad bakke for ham, og nu er han kommet derhen, hvor samfundet giver den sidste, meget nødtørftige hjælp, og når man så kommer frem til 31. oktober 1982, når 2 års fristen er udløbet, så er det simpelt hen et menneske, som samfundet helt slår hånden af i 57 års alderen, til trods for at den pågældende ikke er syg, ikke invalid, men i virkeligheden skulle være ganske normalt arbejdsdygtig.

Sådan vil det virke på de mennesker, som der er tale om, og når man så kommer med alverdens gode amnestueforklaringer til den pågældende og siger: nej, sådan vil det slet ikke ske, du kan få forlænget pensionen, du kan komme tilbage til arbejdsmarkedet, eller hvad der nu er tale om, så vil den, der har været igennem alle de mange lidelser, som vi igennem vor dårlige lovgivning her fra dette tings

side har påført mennesker i den situation, simpelt hen ikke tro på det. De pågældende vil leve i meget stor usikkerhed, der vil blive en meget stor selvmordsfrekvens mellem de pågældende mennesker, kort før 2 års perioden udløber. Det er den slags ting, som vi i fremskridtspartiet ikke vil være med til at tage ansvaret for.

Derfor stemmer vi for, at dette ikke skal være noget, der skal være tidsbegrænset. Altså med andre ord: når fru Grethe Philip taler logik, så taler vi andre psykologi og siger: det er først og fremmest mennesker, det drejer sig om, mennesker, som samfundet har handlet mis med på masser af måder. Her vil vi ikke være med til yderligere at forværre situationen, således som en tidsbegrænsningsbestemmelse næsten automatisk vil føre til i så at sige alle tilfælde. Det er baggrunden for ændringsforslag nr. 1.

Fremskridtspartiets holdning til sagen i øvrigt vil man kunne læse sig til i vore meget udførlige bemærkninger i betænkningen. Vi synes bestemt ikke, dette er nogen social landvinning. Det er faktisk et udtryk for, at der er mange mennesker, som trængte til samfundets hjælp, men som nu kommer ned på nogle sultevilkår, som vi ikke vil være med til at stemme for, men det er jo et tema for tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Grethe Philip (RV):

Hr. Glistrup sagde: Fru Grethe Philip forstår ikke fremskridtspartiet. Det var sandelig rette ord. Det kan jeg fuldstændig underskrive. Jeg forstår i almindelighed ikke fremskridtspartiet - enkelte gange forstår jeg det, men normalt forstår jeg ikke fremskridtspartiet og dets holdning - og i denne sag forstår jeg heller ikke fremskridtspartiet. Det er ikke, fordi jeg ikke er optaget af de psykologiske konsekvenser af lovforslaget, som spiller en stor rolle for mig, netop fordi jeg gerne vil have, at der for disse mennesker i hele tilsagnet om førtidspension skal ligge et løfte om, at de senere kan komme i arbejde igen, at man vil hjælpe dem til det, og at pensionen ikke skal være en sovepude. Det er det psykologiske moment, men der er sandelig også det logiske moment. Sådan som fremskridtspartiet har udformet sit ændringsforslag, vil det føre til, at den person, som fra det 55. år får tillagt en førtidspension, ikke kan få den tidsbestemt, medens den